

Ірина ШИЛО

викладач кафедри

кримінально-правових дисциплін

Ярослав ТВЕРДОХЛІБ

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

(м. Дніпро, Україна)

ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ВІДПОВІДНО ДО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Донедавна проблема домашнього насильства була дещо поверхневою з кількох причин. По-перше, на жаль, така ситуація є нормальною для більшості українських сімей і зазвичай не є предметом звернення до правоохоронних органів. По-друге, враховуючи тяжкість шкоди, завданої домашнім насильством, наприклад, тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості, вбивства (близько 30% вбивств – за сімейними обставинами), напади, зґвалтування, погрози вбивства, самогубство тощо, виникає питання, як кваліфікувати дії кривдника.

Не лише в Україні, а й у всьому світі поширення епідемії залишило сам на сам потенційних злочинців та жертв. Більшість населення позбавлена стабільної роботи, стабільних доходів та нормального способу життя. Очевидно, що на психологічному рівні нестача коштів, постійний пошук нової роботи в умовах ізоляції, накопичення провини на одного з подружжя, через деякий час може провокувати домашнє насильство.

Однак необхідно зауважити, що більшість громадян навіть не здогадується, що відтепер домашнє насильство інкримінується не лише як адміністративне правопорушення, а й вже як кримінальне правопорушення, яке передбачає не лише адміністративні стягнення, а й навіть покарання у вигляді позбавлення волі за домашнє насильство.

Згідно зі ст. 126-1 Кримінального кодексу України [1] домашнім насильством є саме систематичне завдання одного з видів негативного впливу особі, даним впливом називають форми домашнього насильства, а саме: економічне, фізичне, сексуальне та психологічне насильство.

Також при інкримінуванні домашнього насильства важливо розуміти по відношенню до кого воно може вчинятися, тут вже варто звертатися до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»[2].

Також необхідно звернути увагу на латентний характер даного виду кримінального правопорушення, що може бути взагалі не пов'язане з нерозумінням того, що стосовно них вчиняється домашнє насильство,

здебільшого люди просто соромляться розповідати про ситуації, як їм здається, є звичайними в українських сім'ях.

З огляду на вищезазначене, можна зробити висновок, що внесення змін до Кримінального кодексу України в частині регламентації кримінальної відповідальності за домашнє насильство є доволі необхідним нововведенням в чинне законодавство, адже дана проблема є актуальною, і якщо її замовчувати, то статистика, яка зараз наявна в Україні не зміниться. Громадяни повинні знати, що така поведінка по відношенню до них карається не лише штрафом як видом адміністративного стягнення, але й може мати санкцію у вигляді позбавлення волі.

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341- III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

2. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7.12.2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>.

Тамара ШУБЕНОК

старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Критичне мислення є однією із найважливіших навичок як для людини, так і для суспільства. Для вчителя – це найважливіша навичка, якої вони можуть навчити. Навички критичного мислення можуть допомогти студентам обробляти інформацію критично та логічно, а також можуть покращити академічний прогрес, якщо їх регулярно використовувати протягом усіх років навчання.

Критичне мислення – дуже різнобічне поняття і його сприймають по-різному.

«Критичне мислення – вміле відповідальне мислення, що дозволяє людині сформулювати надійні вірогідні судження, оскільки воно застосовується на певних критеріях і є таким, що саморегулюється, впливає з конкретного контексту» (М. Лімба).

Канадський вчений – професор Ральф Х. Джонсон визначає критичне мислення як «особливий вид розумової діяльності, що дозволяє людині винести раціональне судження щодо запровадженої їй точці зору або моделі поведінки» [1].